

Det var en svær lov at have med at gøre. Mange svære spørgsmål meldte sig, og jeg er da også sikker på, at vi denne gang vil opleve mange ændringsforslag og en engageret debat om de mange emner, som er forbundet med spørgsmålet om kunstig befrugtning.

Regeringen ønsker med sit ene forslag til ændring at forlænge opbevaringstiden for befrugtede og ubefrugtede æg fra 2 til 4 år. I Det Konservative Folkeparti er vi delte i dette spørgsmål. Nogle af os mener, at 2 år er en passende tidshorisont. Der er mulighed for, at et uheldigt par, hvor kvinden på ulykkelig vis må abortere, får sat endnu et antal æg op i livmoderen, inden de 2 år er gået, og vi ønsker ikke, at det skal være muligt at få to børn ud af de æg, der samtidig er taget ud, og på den måde føde forskudte tvillinger.

Andre i Det Konservative Folkeparti mener, at det skal være muligt for parret at få to børn på samme ægudtagning, da det er spild af gode æg blot at kassere dem efter 2 år og derefter udsætte kvinden for endnu en hormonbehandling. Derfor vil dele af gruppen støtte regeringens forslag.

Gruppen er dog enig om, at hormonbehandlingen i dag er så skånsom, at den sygelighed, man tidligere oplevede, næsten er væk. Det betyder, at kvinden har mulighed for at få udtaget nye æg til endnu et barn, hvis parret ønsker det, uden de gener, der tidligere var forbundet med det.

De nye typer hormonbehandling er efter de fertilitetslægers opfattelse, som vi har talt med, meget milde. Det får derfor Det Konservative Folkeparti til at foreslå, at kvinder, der ikke selv er i behandling, skal have mulighed for at donere æg. I dag kan de mænd, der skulle have lyst til det, melde sig som donorer, men kun kvinder, der selv er i behandling mod barnløshed, kan i dag vælge at give en del af deres æg til en anden kvinde. Hvis ikke kvinderne lider overlast og i øvrigt melder sig helt frivilligt, kan vi ikke se noget forkert i, at såvel kvinder som mænd kan melde sig som donorer. Derfor vil vi stille ændringsforslag om dette emne.

I den senere tid har der været en del debat om, hvilke forældrepar der skulle kunne modtage kunstig befrugtning. Vi ved jo, at når folk skal adoptere, skal de gennem lange samtaler med psykologer og andre med forstand på mennesker, der så skal vurdere, om et par er egnet. Ved kunstig befrugtning kan stort set alle par modtage behandling, i princippet også selv

om de lige har fået tvangsfjernet de børn, de måtte have i forvejen.

Nogle læger har beklaget dette og har efterspurgte nogle mere klare retningslinjer for dette problem. Det mener vi er et spørgsmål vi må diskutere grundigt igennem i udvalget.

Jeg mener ikke nødvendigvis, at der skal opbygges et stort administrativt apparat, der skal have alle par i konsultation, men ligesom vi har abortsamrådene i amterne, der behandler spørgsmålene om sene aborter, kunne man lave noget lignende her, således at hvis en læge ikke umiddelbart mener, at parret er egnet til behandling, kunne man henvise til disse råd.

Det kan være, at der findes andre modeller, men som sagt mener vi, at det er et spørgsmål, der bør gives en grundig behandling, også selv om ministeren skriver i lovforslaget, at der ikke er behov for noget sådant, da der ikke er kommet indberetninger fra lægerne; men når lægerne fortsat tager emnet op, er det nok værd at se på.

Også spørgsmålet om prædiagnostikken må melde sig igen, ikke fordi der er noget aktuelt, der presser sig på, det er kun blevet brugt i fire tilfælde, og efter min mening er det brugt helt relevant, men vi vil bare sikre os, at indberetningspligten i hvert enkelt tilfælde af ægsortering fortsætter, så vi på den måde kan følge udviklingen nøje.

I bemærkningerne til lovforslaget beskrives den nye teknik, hvor man kan udtage og nedfryse æggestokkvæv for derefter på et senere tidspunkt i kvindens liv at tilbageføre det til kvinden, så hun har mulighed for at genoptage sin naturlige hormonproduktion og blive gravid.

Selv om det spørgsmål ikke skal reguleres af denne lov, mener vi, det er vigtigt, at vi får en debat om og i hvilket omfang denne behandling skal tilbydes, og vi vil da også gerne spørge, hvordan man regulerer spørgsmål som dette. Vi mener, det er en ny, positiv behandlingsform for unge kvinder, der kommer ud for en svær sygdom. Det er kun glædeligt, at de vil få mulighed for efterfølgende at leve et normalt liv med færrest mulige gener. Men som mange andre mener vi, at det kun er denne gruppe syge kvinder, der bør kunne få del i behandlingsmetoden, når den i fremtiden vil blive udbudt. Jeg mener til gengæld, at det er unaturligt at tilbyde den som en del af en almindelig behandling.

Grundlæggende er vi som regeringen tilfredse med den lov, vi fik vedtaget i 1997, dog med